

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 2.3.2006.2006
COM(2006) 85 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI
PARLAMENTNEK**

**Fejlesztés-finanszírozás és támogatás-hatékonyság
Az EU-segélyek növelésének kihívásai a 2006–2010 években**

{SEC(2006) 294}

1. HÁTTÉR

A 2005. szeptemberi ENSZ millenniumi felülvizsgálati csúcstalálkozót megelőzően az EU a Bizottság javaslatai alapján új, történelmi kötelezettségvállalásokat tett a millenniumi fejlesztési célok (MFC)¹ gyorsabb megvalósítása érdekében a 2002-ben Monterrey-ben megtartott fejlesztés-finanszírozási konferenciát megelőzően tett korai barcelonai kötelezettségvállalásokra építve. Ezek a döntések jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy mások is kötelezettségvállalásokat tegyenek; örömmel üdvözölték fejlődő partnerországaink, különösen amiatt, hogy a csúcstalálkozó eredményei az EU törekvései alatt maradtak ami a fejlesztés-finanszírozási ágazatot illeti. Ezt követően az ENSZ Közgyűlése megegyezett abban, hogy 2008 és 2009 között nyomon követési konferenciát tartanak a monterrey-i konszenzus további fejlődésének felülvizsgálata érdekében.

Az új kötelezettségvállalások tovább fogják erősíteni az EU-nak a világ legnagyobb segélyadományozói szerepét, és az „Európai konszenzus a fejlesztésről”² című nyilatkozatnak és az EU 2005-ben elfogadott Afrika-stratégiájának³ alapvető elemeit képezték. Ezek a következők:

- a **hivatalos fejlesztéstámogatásra (ODA) vonatkozó új célkitűzések**: a 2015-ös 0,7%-os ENSZ célkitűzés közbülső lépcsőjeként 2010-re az EU fokozatosan bruttó nemzeti jövedelmének együttesen 0,56%-ára emeli az ODA-t. Ez a kötelezettségvállalás összekapcsolódik az **afrikai országok számára nyújtandó segélyek ötven százalékos növelésére** vonatkozó ígérettel,
- a **fejlesztés-finanszírozás innovatív forrásaira**, a további **adósságkönnyítésre** és **nemzetközi közjavakra** vonatkozó további kötelezettségvállalások
- EU-szinten jobban koordinált és **hatékonyabb segély**, valamint a támogatás-hatékonyaságról szóló párizsi nyilatkozat végrehajtása, beleértve az **előreláthatóbb segélymechanizmusokat**, nevezetesen a költségvetési támogatást, a **külső csapások enyhítését**, a **segélyek feltételekhez való kötésének megszüntetését** és a **nemzetközi pénzügyi intézmények reformját**;
- **kereskedelmi vonatkozású támogatás (KVT)**, amelyre a Tanács a Hong Kongban megtartott WTO miniszteri konferenciát megelőzően további konkrét kötelezettségvállalásokat tett⁴.

A Tanács felkérte a Bizottságot, hogy felügyelje e kötelezettségvállalások végrehajtását, és hogy évente tegyen jelentést a segély finanszírozásának és hatékonyságának fejlődéséről,

¹ A Tanács 2005. májusi következtetései. „Millenniumi Fejlesztési Célok: Az EU-nak az ENSZ 2005. évi magas szintű eseményén a Millenniumi Fejlesztési Célok (MDG-k) felülvizsgálatához való hozzájárulásáról”.

² A Tanács és a Tanács keretén belül üléselő tagállamok kormányainak képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság együttes nyilatkozata; Tanácsi dokumentum 14820/05.

³ 2005. december 15-16-i Európai Tanács „Az EU és Afrika: stratégiai partnerség felé” (2005. december 19-i 15961/05. számú dokumentum)

⁴ „Kereskedelmet célzó támogatás” Tanácsi dokumentum 15579/05 DEVGEN 250 RELEX 748., 2005. december 9.

Afrikára vonatkozóan is. Ez a közlemény a kibővített EU-kötelezettségvállalások végrehajtásának első ilyen értékelése, és a tagállamoknak a 2005. végi éves felüyeleti felmérésében tett hozzájárulásaira épül. Részletes előrehaladási értékelést tartalmaz a kiegészítő bizottsági munkadokumentum⁵.

2. A HIVATALOS FEJLESZTÉSTÁMOGATÁSRA (ODA) FORDÍTANDÓ PÉNZÜGYI FORRÁSOK NÖVELÉSÉRE TETT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

2005-ben az EU növelte a kezdeti ODA-előirányzatokat, amelyeket azok a tagállamok állítottak fel 2006-ra, amelyek résztvettek a „barcelonai kötelezettségvállalásokban” (EU-15: a 0,39%-os kollektív EU-átlag eléréséhez egyenként 0,33%-os ODA/GNI alapcélkitűzés). A 2015-re kitűzött 0,7%-os ENSZ-cél elérésének érdekében mind a 25 tagállam, beleértve a 2004-ben az EU-hoz csatlakozott országokat (EU-10) is, **új kötelezettségvállalásokat** írt alá: az EU-15 ígéretet tett arra, hogy **2010-re egyenként** elérje a **0,51%-os** – az EU-10 pedig a 0,17%-os – **alapcélkitűzést** képviselő ODA-t a GNI százalékában; amely így 0,56%-os ODA/GNI kollektív eredményt ad. A csatlakozás előtt álló **Bulgária** és **Románia** hozzáigazodtak e kötelezettségvállalásokhoz.

2.1. A 2006-os ODA célkitűzés elérése felé

Az EU továbbra is jó úton halad afelé, hogy 2006-ra elérje a kezdeti 0,39%-os kollektív ODA-célt. Ha az előrejelzések igaznak bizonyulnak, az EU még 0,42%-os megközelítő átlagot is elérhet. Az **EU 2004-es teljesítménye** kielégítő, az ODA-ra fordított 0,34%-nyi GNI-vel az EU lényegesen magasabb szintet ért el, mint a nem uniós OECD/DAC adományozók (kivéve Norvégiát és Svájcot), és jóval a 0,26%-os DAC átlag felett marad. Ez 2,3 milliárd eurós kiegészítő támogatásfolyamnak felel meg 2003-hoz viszonyítva, de **nem vezetett valódi százalékos növekedéshez 2003-hoz képest.**

⁵ „A fejlesztés-finanszírozás és a segélyhatékonyság uniós felüyelete: Az új kötelezettségvállalások teljesítésének megkezdése” SEC(2006) 294.

1. táblázat: EU-s ODA-szintek 2004 – 2005 – 2006

ODA Levels	2004		2005		2006	
	Mio. €	as % of GNI	Mio. €	as % of GNI	Mio. €	as % of GNI
Targets						0,33 / -
Austria	554	0,23	1072	0,45	1080	0,43
Belgium	1195	0,41	1358	0,45	1577	0,5
Cyprus	4	0,04	4	0,04	5	0,04
Czech Republik	88	0,11	102	0,11	110	0,11
Denmark	1664	0,85	1675	0,81	1715	0,80
Estonia	4	0,05	5	0,06	6	0,06
Finland	535	0,35	600	0,39	671	0,416
France	6921	0,41	8093	0,47	8213	0,47
Germany	6155	0,28	6204	0,28	7505	0,33
Greece	380	0,23	484	0,28	589	0,33
Hungary	45	0,06	68	0,085	89	0,1
Ireland	496	0,39	546	0,40	675	0,47
Italy	2011	0,15	3279	0,24	4577	0,33
Latvia	7	0,06	7	0,06	8	0,06
Lithuania	8	0,042	12	0,06	14	0,064
Luxembourg	192	0,83	204	0,85	216	0,86
Malta	8	0,18	7	0,18	9	0,2
The Netherlands	3434	0,73	4104	0,83	4221	0,82
Poland	96	0,05	200	0,09	250	0,1
Portugal	842	0,63	454	0,33	450	0,33
Slovak Republic	23	0,072	29	0,09	30	0,085
Slovenia	25	0,1	30	0,12	35	0,127
Spain	1991	0,24	2600	0,30	3234	0,35
Sweden	2224	0,78	2587	0,88	3070	1
UK	6439	0,36	7138	0,39	8061	0,42
EU 15	35033	0,35	40398	0,40	45854	0,44
EU 10	308	0,07	464	0,09	556	0,10
EU 25	35341	0,34	40862	0,38	46410	0,42

Adatforrások: Az OECD/DAC 2005-ös éves jelentése és az EU-tagállamok válasza a Monterrey felmérésre

A 2005–2006-os kilátások még ígéretesebbek. Amennyiben a jelenlegi becslések nem csálnak, az **EU-15 együttesen már 2005-ben meg fogja haladni a 0,39%-os célt. Olaszország**, amely egyedül mutat csökkenést az ODA/GDP tekintetében a 2003 és 2004 közötti időszakban, úgy tűnik, korrekciós intézkedéseket vezetett be (0,24%-os becsült ODA/GDP), de még így is a csoport legalacsonyabb szintjén marad. **2006-ban a kollektív eredmény azoktól a tagállamoktól fog függeni, amelyek még mindig a 0,33%-os alsó küszöb alatt vannak.** Jelentős emelkedést kell biztosítaniuk a segélyek mértékében ahhoz, hogy 2006-ra kitűzött egyéni céljaikat teljesíteni tudják, és hogy az EU erős együttes teljesítményét ne hátráltassák. Az EU-10 kollektíven GNI-je 0,1%-át ODA-ra tudná fordítani 2006-ban, ami a korábban becsülnél erősebb teljesítmény lenne.

2.2 Az Európai Tanács határozatának hatása a közösségi segély arányos emelésére

A 2007–2013-ra vonatkozó pénzügyi tervezetsomagban⁶ az Európai Tanács úgy döntött, hogy a külső fellépésekre vonatkozó közösségi költségvetésnek évente 4,5%-kal kell növekednie, és 22,682 milliárd eurós további összeget határozott meg az ACP-országokkal való együttműködésre a 2008–2013-as időszakra egy 10. Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében. E döntéseknek következményei vannak: Amennyiben jóváhagyják, az EU **kollektív ODA**-jához való **közösségi hozzájárulás** (az EK költségvetéséből és az EFA-ból) igazi részesedése a mai 20%-ról 15%-ra fog csökkenni 2010-re, és 13%-ra 2013-ra. Ráadásul ha a tagállamok betartják ODA-felajánlásait, a kiegészítő EU-segély mintegy 90%-át kell majd biztosítaniuk kétoldalúan.

Ilyen alapon az EU-nak kettős kihívással kell szembenéznie, hogy biztosítsa hitelességét kulcsfontosságú globális adományozóként, ahogy az Európai konszenzus a fejlesztésről című nyilatkozatban jelezték:

- A tanácsi következtetések nem biztosítanak megfelelő tőkét az EK számára annak érdekében, hogy az meg tudja felelni a partneri elvárásoknak, amelyek a világon számos partnerországgal megkötött, ambiciózus EK és EU társulási/partnerségi megállapodásokból fakadnak.

Ha a segélyek növelése miatt jelentősen igénybe vennék a tagállamok nemzeti támogatási rendszereit is, az aláaknázná azt a kötelezettségvállalást, hogy az EU-t kollektíven erősebb és hatékonyabb támogatóvá kell tenni.

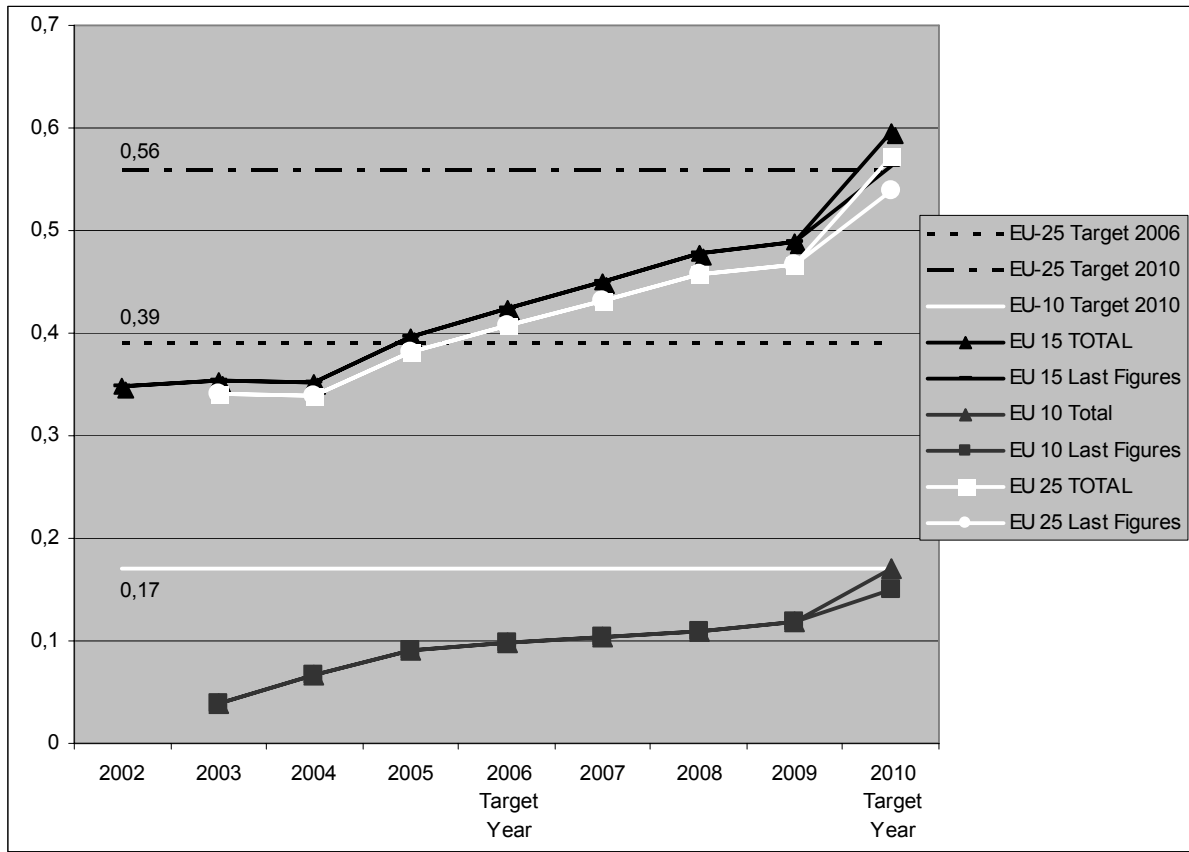
Ezért és a globális uniós koherencia és láthatóság megteremtéséért döntő fontosságú, hogy megfelelő struktúrákat és módokat vezessenek be EU-szinten is, amelyek megkönnyítik a tagállamok kétoldalú segélyeinek és az EK segélyeinek koordinált és kiegészítő továbbítását. A Bizottság azzal fog hozzájárulni ehhez az erőfeszítéshez, hogy különböző típusú befogadó struktúrákat fejleszt ki, amelyek nyitottak a tagállamok önkéntes hozzájárulásai előtt, akár csak az afrikai infrastruktúrára létrehozott európai vagyongazdálkodási alap, valamint ajánlattételi mechanizmusokat, mint az AKCS víz- és energiaágazat eszközei esetében alkalmazott mechanizmus, vagy azon globális kihívásokra felelő közös eszközök megvalósíthatóságának feltárása, amelyek a nyersanyagárak eséséhez és a természeti katasztrófákhoz kapcsolódnak (például egy EU-FLEX mechanizmus vagy hasonló).

2.3 Az EU ODA növelése: az új időközi célkitűzések 2010-re

Az előzetes becslések azt mutatják, hogy a tagállamok többsége bevezette a 2010-es ODA-célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket: hat tagállam GNI-jének 0,7%-át vagy többet fog ODA-ra fordítani, köztük Svédország, amely GNI-jének 1,0%-át kitevő ODA-t nyújt és Luxembourg, amely igyekszik elérni ezt a szintet. További négy tagállam GNI-jének mintegy 0,6%-át fogja fejlesztési segélyre fordítani, mások pedig folyamatos évenkénti emelkedést irányoznak elő a 0,51%-os ODA/GNI elérésére.

⁶ „Pénzügyi terv 2007-2013”- tanácsi dokumentum 15915/05 CADREFIN 268., 2005. december 19.

1. ábra: Becsült uniós ODA a 2006-2010-es kollektív célkitűzések függvényében

Források: Az EU-tagállamok válaszlai a Monterrey felmérésre

táblázat: Kilátások a 2006-2010-es közbülső EU-célok teljesítésére

ODA Levels	2006		2010 (latest figures)		2010 (commitments)	
	Mio. €	%GNI	Mio €	%GNI	Mio. €	%GNI
Targets		0,33 / -		0,51 / 0,17		0,51 / 0,17
Austria	1080	0,43	1397	0,51	1397	0,51
Belgium	1577	0,5	2561	0,70	2561	0,7
Cyprus	5	0,04	10	0,06	28	0,17
Czech Republik	110	0,11	137	0,11	212	0,17
Denmark	1715	0,80	1997	0,80	1997	0,80
Estonia	6	0,06	8	0,06	21	0,17
Finland	671	0,416	1287	0,7	1287	0,7
France	8213	0,47	11483	0,6	11483	0,6
Germany	7505	0,33	12359	0,51	12359	0,51
Greece	589	0,33	1041	0,51	1041	0,51
Hungary	89	0,1	176	0,17	176	0,17
Ireland	675	0,47	1227	0,62	1227	0,62
Italy	4577	0,33	3519	0,24	7478	0,51
Latvia	8	0,06	13	0,07	31	0,17
Lithuania	14	0,064	20	0,07	48	0,17
Luxembourg	216	0,86	250	0,83	258	0,86
Malta	9	0,2	7	0,17	7	0,17
The Netherlands	4221	0,82	4848	0,8	4848	0,8
Poland	250	0,1	570	0,17	570	0,17
Portugal	450	0,33	768	0,51	768	0,51
Slovak Republic	30	0,085	77	0,17	77	0,17
Slovenia	35	0,127	58	0,18	58	0,18
Spain	3234	0,35	7136	0,60	7136	0,6
Sweden	3070	1	3783	1,00	3783	1
UK	8061	0,42	12863	0,59	12863	0,59
EU 15	45854	0,44	66519	0,56	70486	0,60
EU 10	556	0,10	1076	0,15	1228	0,17
EU 25	46410	0,42	67595	0,54	71714	0,57

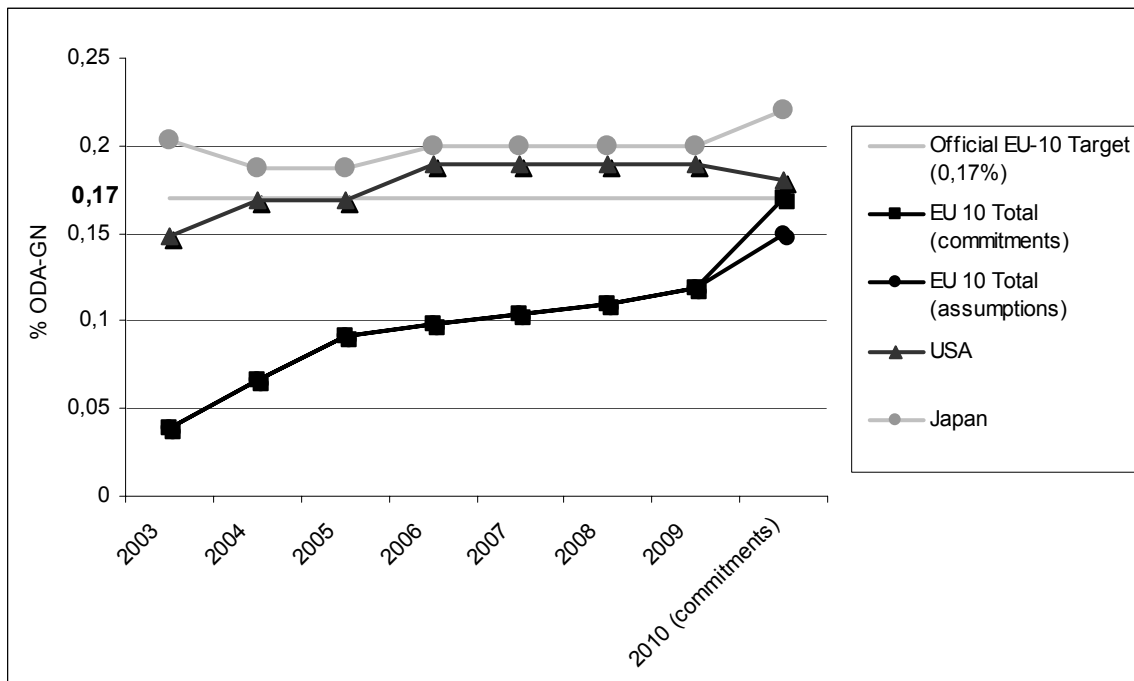
Forrás: Az EU-tagállamok válaszai a Monterrey felmérésre

Míg a számítások szerint az ODA-áramlás következetesen nőni fog, úgy tűnik, a növekedés jelentős része az adóssághelyettesítési mechanizmusokhoz kapcsolódik (nevezetesen Irak, Nigéria 2005–2007 folyamán). Rámutatva a Monterrey-i konszenzusra a Bizottság hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az adósságcsökkentésre szánt források nem csökkentik a fejlődő országok számára elérhetővé teendő ODA-forrásokat. Az előttünk álló kihívás abból áll, hogy szükséges lendületet kell bevezetni a tagállamok költségvetés-tervezésébe, hogy tartósan magasabb ODA-szinteket érjünk el a 2010-es célkitűzések tekintetében, különösen azokban az országokban, amelyek még mindig messze vannak a 2006-os év alapcélkitűzésének elérésétől. Egyértelműen megfigyelhető trend a tagállamokban, hogy hajlamosak elodázni a támogatási költségvetések szükséges növelését.

2.4 Az új tagállamok hozzájárulásai

A 2004-ben az EU-hoz csatlakozott tíz ország (EU-10) elfogadta a speciális helyzetükhöz adaptált egyedi alapcélkitűzéseket. Kötelezettséget vállaltak arra, hogy igyekezni fognak, hogy 2015-re az EU 2002-es „acquis”-ját (0,33% ODA-GNI) elérjék ODA-juk fokozatos növelésén és 2010-re egy 0,17%-os közbülső célkitűzés elérésén keresztül.

2. ábra: Tervezett ODA-növekedések az EU-10-ben a 2003-2010-es időszakban az USA-hoz és Japánhoz viszonyítva

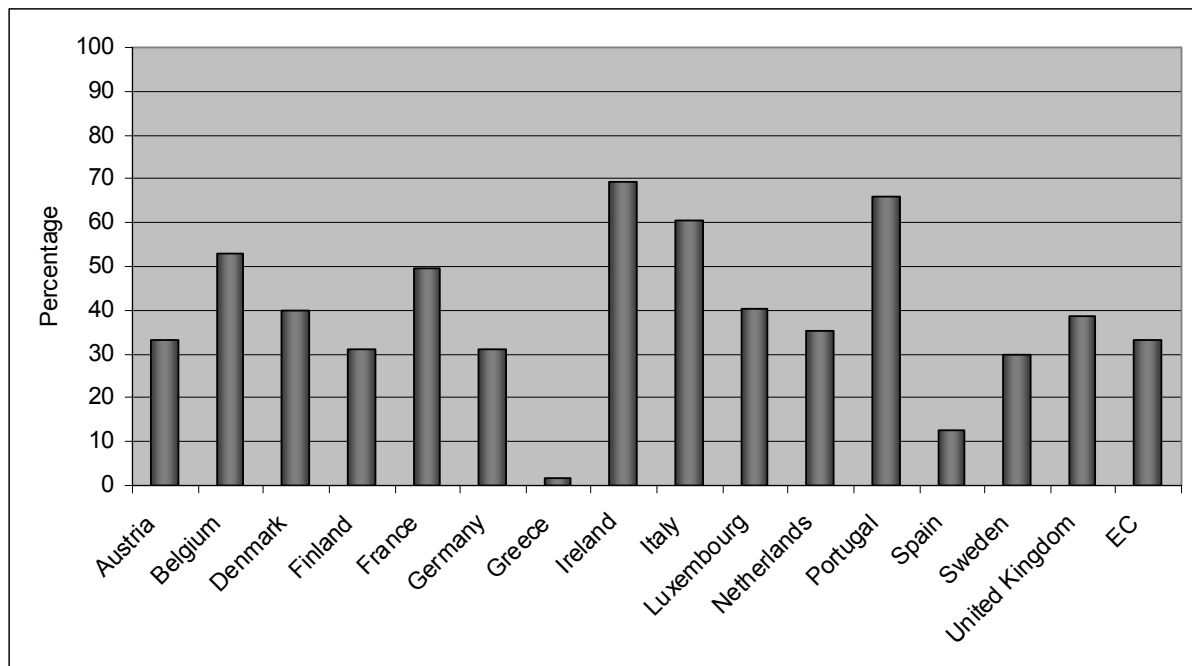
Források: Az OECD/DAC 2005-ös éves jelentése és a tagállamok válasza a Monterrey felmérésre

Teljes teljesítményük is figyelemre méltó, különösen ha a többi nagy OECD/DAC adományozóval vetjük össze. Ha a jelenlegi trendek beigazolódnak, a kombinált ODA mennyiség több mint hatszorosára fog nőni az EU-csatlakozás előtti 2003-as év és 2010 között, és el fogja érni a 0,17%-os alapértéket. Míg néhány ország a segélyek progresszív növekedését tervezte, másoknak fokozniuk kell erőfeszítéseiket és ODA-költségvetésüket ennek megfelelően kell kialakítaniuk; ez vonatkozik különösen azokra a hozzájárulásokra, amelyek nem az EK-költségvetésbe és a 10. EFA-ba áramlanak. 2010-re az EU-10 kombinált segélyszintjeinek el kell érniük az USA tervezett ODA/GNI arányát.

2.5 Az Afrikára vonatkozó speciális kötelezettségvállalás

Az EU kötelezettséget vállalt a Szaharától délre fekvő afrikai országok számára nyújtott segély növelésére és annak biztosítására, hogy 2006-tól az előirányzott kollektív segélynövekedés felét Afrikának fogják nyújtani. Noha a G8 – nagyban az EU pénzügyi erőfeszítéseire építve – is ígéretet tett az Afrikának nyújtott segélyek 2010-ig történő növelésére, az EU ígéretét messze nem érte utól másoktól érkező kötelezettségvállalás, sem nagyságában, sem mérhető mutatóiban. Az Afrikára vonatkozó ígéret a kollektív EU-s erőfeszítés hatáskörébe tartozik, amely nem mutathat átfedést az egyes tagállamok nemzeti támogatási prioritásaival. A munkamegosztás további megszervezésével kell biztosítani azt, hogy az EU-adományozók és a nemzetközi partnerek között megfelelő és igazságos tehermegoszlás legyen.

3. ábra: Az Afrikának nyújtott segélyek megoszlása a teljes EU-ODA függvényében – átlag 2000 - 2004

Forrás: Az OECD/DAC 2005-ös éves jelentése

A Bizottság felkéri a Tanácsot, hogy:

- szólítsa fel a többi adományozót, hogy jelentősebb kötelezettségeket vállaljanak annak biztosítására, hogy közép- és hosszú távon megfelelően finanszírozzák az MFC-eket, különösen Afrikában;
- az Európai Tanács által elfogadott pénzügyi tervre vonatkozó következtetéseknek a közösségi segélyre gyakorolt negatív hatásának fényében kérje fel a tagállamokat arra, hogy járuljanak hozzá, főként Afrika számára, közös uniós és egyéb segélyeszközök létrehozásához annak érdekében, hogy az elkövetkező segélynövelést hatékonyan végre lehessen hajtani;
- az eddig az egyéni alapcélkitűzés alatti ODA-szinttel rendelkező tagállamokat bátorítsa arra, hogy nagyobb erőfeszítéseket tegyenek a 2006-os és 2010-es célkitűzések elérésére;
- biztosítsa, hogy az adósságsökkentés területén tett további fejlesztések továbbra is a Monterrey-i konszenzus és az uniós kötelezettségvállalások szellemében történjenek;
- bátorítsa a 2002 után az EU-hoz csatlakozott tagállamokat arra, hogy fenntartsák és növeljék a 2010-es 0,17%-os ODA/GNI egyéni célkitűzés elérésére tett erőfeszítéseiket.

3. INNOVATÍV FINANSZÍROZÁSI FORRÁSOKRA TETT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

2005-ben a Tanács a Bizottság által nyújtott technikai elemzések alapján mérlegelte az innovatív fejlesztés-finanszírozási forrásokra vonatkozó legígéretesebb lehetőségeket⁷. Az eljárás eredményeképpen két javaslatot támogattak tagállamok:

- **A Nemzetközi Pénzügyi Eszköz (International Finance Facility - IFF) az immunizálásra (IFF-Im)**, amelyet 2005 szeptemberében indított el Franciaország, Olaszország, Spanyolország, Svédország és az Egyesült Királyság az immunizálási programokhoz a partnerországok számára már felajánlott forrásokat időben előmozdító mechanizmusként, 10 évre 3,3 milliárd eurós kötelezettségvállalást jelent; az első kifizetések 2006-ra várhatók;
- **Szolidaritási repülőjegy-illeték** a létező ODA-kötelezettségvállalások (különösen az egészségügyi ágazatra vonatkozó projektek) finanszírozásának megkönnyítésére: Az Egyesült Királyság jelezte, hogy a létező légitársasági adó egy részét fejlesztés-finanszírozásra kellene fordítani. Franciaország úgy döntött, hogy 2006 júliusától repülőjegyadót vezet be, és azt tervezi, hogy évenként 210 millió eurót teremt így elő.

A Bizottság szervezeti egységei és a tagállamok 2006. februári innovációs finanszírozásra vonatkozó szakmai szemináriuma megmutatta, hogy az előkészítés alatt álló kezdeményezések végrehajtása révén a tagállamok könnyebben osztják majd, vagy viszik tovább, az innovatív fejlesztés-finanszírozási javaslatokat.

Az új finanszírozási források egyedi témákhoz és célokhoz való kapcsolása további olyan vertikális és témaalapú alapokhoz és programokhoz vezethet, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ország egységben maradjon.

Az innovatív finanszírozási forrásokról és a segélyek módozatairól folytatott tanácskozást további és stabilabb finanszírozási források mobilizálásának célkitűzése kell, hogy vezérelje, és középtávon előreláthatóbb finanszírozáshoz kell vezetnie.

Ilyen alapon a **Bizottság azt javasolja, hogy a Tanács** továbbra is mérlegelje az innovatív finanszírozási forrásokat, beleértve a jelenlegi kezdeményezések végrehajtásának felügyeletét.

4. ADÓSSÁGCSÖKKENTÉSRE VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

Az adóssággal kapcsolatos fő esemény 2005-ben az a G8-javaslat volt, hogy töröljék el a Nemzetközi Valutaalap (IMF), a Világbank (WB) és az Afrikai Fejlesztési Bank adóssághoz tartozó követeléseit azon országok esetében, amelyek elérték a súlyosan eladósodott szegény országok (HIPC) végső pontját. Ezt a multilaterális adósságcsökkentő kezdeményezést (MDRI) elfogadták a Nemzetközi Pénzügyi Intézetek 2005. szeptemberi éves találkozásán is, és a

⁷

„A finanszírozás és fejlesztés újabb forrásai: a lehetőségek listája” SEC(2005) 467, 2005. 04. 05.; „A repülőjegyeken mint új fejlesztés-finanszírozási formán alapuló lehetséges hozzájárulás elemzése” SEC (2005) 733, 2005. 06.15.; „A repülőjegyeken mint új fejlesztés-finanszírozási formán alapuló lehetséges hozzájárulás: műszaki elképzelések az ENSZ magas szintű rendezvénye előtt” SEC (2005) 1067, 2005. 09. 01.

három érintett intézmény már életbe is léptette. E kiegészítő adósságsökkentésben részesülő országok így valószínűleg hosszú távú adósság-szint-fenntarthatóságot fognak elérni.

5. A SEGÉLY-HATÉKONYSÁGRA VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

2004 óta mind az EU, mind a széles körben vett adományozó közösség – a kedvezményezett országokkal együtt – konkrét segély-hatékonysági célkitűzésekben állapodott meg. Azt, hogy az idén milyen sikerrel jártunk e kötelezettségvállalások teljesítésében, a tényleges végrehajtás foka alapján lesz megítélve.

A Bizottság aktív szerepet játszik a párizsi nyilatkozat célkitűzéseire és mutatóira vonatkozó megbízható felügyeleti mechanizmus kifejlesztésében. Figyelembe véve a felügyeleti eszköz végső formába öntésében történt csúszásokat, fontos, hogy ez a folyamat 2006-ban a kötelezettségvállalások gyengítése nélkül előrehaladjon, annak érdekében, hogy a szükséges reformok megfelelő üteme megmaradjon.

Ez az éves haladási jelentés fogja a jövőben felmérni az EU saját kötelezettségvállalásainak helyzetét, amelyeket a párizsi magas szintű eseményen rögzítettek. Átfogó, az **EU-segélyek hatékonyságára vonatkozó cselekvési terv** foglalja össze azt a kilenc teljesítendő célt, amelyeket az EU-nak 2006-ban kell tovább fejlesztenie és a területen 2010-ig végrehajtania⁸.

A Tanács ismételten kiemelte annak szükségét, hogy tevékenységeink kiegészítő jellegét munkamegosztásunk fejlesztésével fokozzuk, mert az az EU-segély hatékonysága fejlesztésének kulcseleme. Bár nehéz újraszervezni jelenlegi tevékenységeinket, ez lényeges a segély tervezett növelésének szempontjából és összehangolt erőfeszítést igényel. Az EU cselekvési terv e kihívásoknak megfelel.

A fejlesztett segélyhatékonyság a partnerországoktól és az adományozóktól egyformán erőfeszítéseket igényel: A partnerországoknak a nemzetközi előírásoknak megfelelő közbeszerzési és közpénzkezelési rendszereket kell életbe léptetniük. Az adományozóknak fel kell tárnuk, hogy a harmonizált rendszerek hiányában hogyan tudják redukálni a tranzakciós költségeket. A Bizottság, egyre több költségvetési és ágazati támogatás révén, egyszerűsítette a nemzetközi szervezetekre vonatkozó szerződéses megegyezéseket és javaslatokat tett a szabályozó és jogi keretek egyszerűsítésére, és a párizsi nyilatkozat követelményeinek igyekszik megfelelni. Ezenfelül az EK-segélyre a kosárfinanszírozással és a társfinanszírozással kapcsolatban vonatkozó eljárási és jogi követelmények 2006 után már nem állnak fenn a 2007-2013-as pénzügyi terv új eszközeire és 2007 után az EFA-ra.

A Bizottság felkéri a Tanácsot, hogy:

- támogassa a megbízható felügyeleti folyamatok 2006 végére történő felállítását, mind a DAC-kontextusban, mind EU-szinten;
- támogassa olyan EK-segélyre vonatkozó szabályok felállítását, amelyek a társfinanszírozást részesítik előnyben a tagállamokkal és más adományozókkal, a 2007–2013-as EK költségvetés új együttműködési eszközei és a 10. EFA értelmében;

⁸

A Bizottság közleménye: „EU támogatás: többet, jobbat, gyorsabban” COM (2006) 87.

- mélyítse megközelítését az operációs kiegészítő jelleggel kapcsolatban olyan elvek elfogadásával, amelyek továbbfejlesztett munkamegosztásra irányulnak;
- állapodjon meg olyan összehangolt EU-stratégiában, amelyet szélesebb körben terveznek meg az EU-segély növelése érdekében, a segély-hatékonyságba és a munkamegosztásba ágyazva;
- 2006-ban fogadja el az EU-segélyek hatékonyságáról szóló cselekvési tervben szereplő segélyeket és a segélyek 2010-ig történő progresszív végrehajtására vonatkozó célkitűzéseit.

6. ELŐRELÁTHATÓBB ÉS KEVÉSBÉ INGATAG SEGÉLYMECHANIZMUSOK LÉTREHOZÁSÁRA TETT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

A legjobban teljesítő fejlődő országok esetében többéves keretrendszer és a feltételeesség kevésbé gyakori ellenőrzése kulcsfontosságú a költségvetési támogatási kifizetések nagyobb előreláthatósága szempontjából. Ugyanakkor néhány tagállam a költségvetési támogatást jelölte meg kedvelt segélyeszközként, csupán Portugália és az Egyesült Királyság tűnik úgy, hogy hajlandó többéves költségvetési támogatásba beleegyezni kevesebb mint éves feltételeességi felülvizsgálattal a Tanács 2005. május 24-i következtetéseinek értelmében. A Bizottság a Tanács azon felkérésére, hogy dolgozzanak ki javaslatokat egy, a legjobban teljesítő országokra irányuló új, hosszú távú költségvetési támogatási mechanizmusra⁹, 2006 februárjában szakmai szemináriumot szervezett, amely ugyancsak rámutatott a tagállamok közötti nézetkülönbségekre. Mindamellet a tagállamok megegyeztek abban, hogy fontos előreláthatóbb segélyt biztosítani és érdeklődésüknek adtak hangot azon elképzelésekkel kapcsolatosan, amelyeket a Bizottság terjesztett elő egy többéves „MFC-szerződésre” vonatkozóan, amely a jól teljesítő országokra összpontosít, és nagyobb biztosítékot nyújt az előrelátható finanszírozásra azért cserébe, hogy a kedvezményezettek az MFC tiszteletben tartásával szilárdabb tervezést, felügyeletet és teljesítményt nyújtanak. A Bizottság a továbbiakban is vizsgálni fogja a kérdést, az érintett tagállamok szakértőiből álló nem hivatalos munkacsoportokkal, a hasonlóan gondolkodó adományozókkal és a kapcsolódó nemzetközi szervezetekkel.

7. A KÜLSŐ CSAPÁSOK HATÁSÁNAK ENYHÍTÉSE

Az EU jól tartja magát azon kötelezettségéhez, hogy támogassa a piaci alapú biztosítási rendszerek gyakorlati működtetését a fejlődő országok gazdaságaira a külső csapások által gyakorolt negatív hatások enyhítésének érdekében. Az Európai Fejlesztési Alapon keresztül (EFA) a Bizottság 25 millió EUR összeget irányzott elő a 2005-ös évben a Világbank által készülő **globális mutató biztosítási eszköz** (Global Index Insurance Facility – GIIF) számára. A GIIF tartalmazni fog egy olyan viszontbiztosítási eszközt, amely lehetővé teszi a biztosítást az időjáráshoz, a természeti csapásokhoz és a nyersanyagokhoz kapcsolódó, a mutatóban szereplő árkockázatokra a fejlődő országokban, gyakorlatba helyezése 2006 közepére várható. A szigorúan kereskedelmi érdekek mellett a GIIF részvényesei között minden valószínűség szerint olyan fejlesztési bankok fognak állni, mint az EBB és a German Investment and

⁹ A Tanács 2005. november 22-i következtetési „Orientációs vita az EU külső fellépéseinek hatékonyságáról” (14821/05 DEVGEN230 RELEX 679 dokumentum).

Development Company (Német Beruházási és Fejlesztési Társaság – DEG). A kockázatkezelési megközelítésekre vonatkozó információk cseréjének fejlesztéséhez nagyon fontos, hogy a tagállamok aktívan részt vegyenek a **nemzetközi nyersanyagkockázatkezelési munkacsoport** munkájában.

Az AKCS-csoporttal egy **EU-AKCS természeticsapás-eszkörről** folytatott egyeztetéseket követően a Bizottság pénzügyi javaslatot dolgoz ki az AKCS-régiókban természeti csapások megelőzésére vagy azokra való felkészülésre irányuló kapacitásépítésre, amelyre a 9. EFA-ból 12 millió eurót szánnának. A második fázisban a nemzeti és regionális hatóságokkal fognak tárgyalni a 10. EFA-ra való felkészülés kontextusában, azzal a céllal, hogy ezt az ügyet belevegyék a nemzeti és regionális stratégiai dokumentumokba, különösen a katasztrófa-veszélynek kitett országok és régiók esetében.

A külső csapások negatív hatásainak enyhítése (beleértve a Paris Club **tsunami utáni adósság-átütemezését** és az **IMF külső csapás eszközt**) és a létező mechanizmusok fenntartása érdekében 2005-ben tett egyéb kezdeményezések fényében egyre nagyobb jelentősége van annak, hogy a különböző eszközöket jól koordinálják és kiegészítő megoldásokat nyújtsanak a csapásokra. Ráadásul a nemzetközi közösségnek biztosítania kell, hogy a reagálások gyorsak, megbízhatóak legyenek, és olyan stratégiához kapcsolódjanak, amely megfelelő figyelmet szentel a kockázat-megelőzésre és a kockázat-enyhítési tervezésre. A külső csapások általi sebezhetőségnek az EK és a tagállamok által nyújtott fejlesztési támogatás nyújtásának kritériumai között kell szerepelnie, míg a csapáskezelésnek biztosítania kell, hogy minden kiegészítő támogatás a ciklikusság ellen irányul.

A **Bizottság felkéri a Tanácsot**, hogy járuljon hozzá a **globális mutató biztosítási eszköz (Global Index Insurance Facility – GIIF)** támogatásához annak érdekében, hogy a fejlődő országok piaci alapú biztosítási eszközökhöz való jutása könnyebb legyen.

8. A SEGÉLYEK FELTÉTELEKHEZ VALÓ KÖTÉSÉNEK MEGSZÜNTETÉSÉRE TETT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

A DAC-tag tagállamok többsége kétoldalú segélyeinek feltételhez való kötését már teljes mértékben megszüntette, és a többi ország 40%-a úgy találja, hogy a jövőben a jelenlegi megszüntetési fokon túl is lehetőséget biztosít majd fejlesztési támogatásaihoz.

Ráadásul a tagállamok több mint fele eltörölte az ENSZ szerveken vagy nem kormányzati szervezeteken keresztül folyó támogatásaikhoz kapcsolódó feltételeket, beleértve néhány új tagállamot is. Ezenfelül a tagállamok harmada helyi kapacitások létrehozására és a helyi piacok erősítésére irányuló helyi preferenciák rendszerét hozta létre.

2005 decemberében az **EK elfogadott két rendeletet, amely utat nyit az összes EK külső támogatáshoz**. A földrajzi vagy tematikus eszközökön keresztül folyósított EK-segély több mint kétharmada most már nagy részben nem felételekhez kötött. A segélyek maradék részének feltételekhez való kötöttségét a fejlődő országok számára megszüntetik majd, és az összes olyan adományozó számára, amely saját segélyének feltételeit megszünteti.

Az összes EU-tagállam megegyezett abban, hogy az OECD/DAC-nak a **legkevésbé fejlett országok számára nyújtott segélyek feltételeinek megszüntetésére** irányuló ajánlás **hatókörét kiterjesztik**, és az élelmiszersegélyek és azok szállításának feltételei teljes

megszüntetését indítványozták. Ebben a tekintetben a Bizottság sajnálja, hogy a fejlődést még mindig negatív, más adományozók által finanszírozott kereskedelmi megközelítések gátolják.

A Bizottság újra hangot ad azon felelősségének, hogy az egységes piac egységét biztosítsa, és a Szerződésnek megfelelően felügyelni kívánja az összes tagállamnak a más tagállamokban a közbeszerzésekhez való hozzáférését, beleértve a fejlesztési területet is.

A Bizottság azt javasolja, hogy a Tanács folytassa az élelmiszersegélyek és azok szállításának feltételei teljes megszüntetésére tett erőfeszítéseit, összhangban a londoni egyezmény felülvizsgálatának tekintetében elfogadott tárgyalási megbízással.

9. NEMZETKÖZI KÖZJAVAK (IPG)

Az IPG-re vonatkozó kötelezettségvállalás az elérhetőséghez kapcsolódik, és globális közjavakkal foglalkozó munkacsoport végleges jelentése tartalmazza. Sok tagállam és a Bizottság úgy tartja, hogy a munkacsoport értékesen járult hozzá a vita fokozásához és az IPG-k figyelembe vételének hangsúlyozásához, sajnálja a végleges jelentés elkészítésében bekövetkezett késedelmet és örömmel néz végső elérhetősége elé. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy az új nagyratörő fejlesztési kötelezettségvállalásokat, különösen azok, amelyeket az EU tett (nevezetesen a növelt ODA mennyiség és az „Európai konszenzus a fejlesztésről”), csökkenő IPG-megközelítés kísérte, különösen a finanszírozási területben. Ezen az alapon **Bizottság felkéri a Tanácsot, hogy szólítsa fel a globális közjavakkal foglalkozó nemzetközi munkacsoportot a végleges jelentés haladéktalan elkészítésére.**

10. A NEMZETKÖZI PÉNZINTÉZETEK REFORMJA

A tagállamok nagy többsége az **EU tagállami képviselőinek szisztematikusabb együttes nyilatkozatait** támogatja a nemzetközi pénzügyi intézetek igazgatótanácsaiban, és az EU számára stratégiaileg fontos világbanki kérdésekben az **EU-tagállamok közötti hivatalosabb koordinációs mechanizmust.**

A lehető leggyakrabban kiadott **együttes nyilatkozatokkal** az EU növelni fogja láthatóságát és a nemzetközi pénzügyi intézetekben való befolyását, összhangban az „Európai konszenzus a fejlesztésről” című nyilatkozattal és az EU Afrika-stratégiájával. E folyamat támogatására a Bizottság szolgálatok közötti hálózatot hozott létre.

A tagállamok általános megelégedettségüket fejezték ki a washingtoni IMF és a Világbank **EU-val foglalkozó ügyvezető igazgatói** között folytatott, nem hivatalos **EU-koordinációval** kapcsolatban; ez a Bizottság aktív részvételével megtartott **rendszeres koordinációs értekezletek** keretében valósul meg. Noha a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság (GPB) életre hívott egy különleges albizottságot (SCIMF), hogy koordinálja az EU IMF-ről kialakított álláspontját és az ahhoz kapcsolódó kérdéseket, nincs ilyen hivatalos koordinációs mechanizmus a világbanki kérdésekkel kapcsolatban. A Világbank EU-val foglalkozó ügyvezető igazgatóinak az EU-intézményekben tett éves látogatásai katalitikus hatással vannak az együttműködésre. Hasonló mechanizmusokat kellene kifejleszteni a **regionális fejlesztési bankokból érkező igazgatók** közötti EU-koherencia javítására, ahol jelentős a kollektív uniós részvénység, így az Afrikai Fejlesztési Bankban, az Ázsiai Fejlesztési Bankban és az Amerikaközi Fejlesztési Bankban. A Bizottság hamarosan megszervezi a **regionális fejlesztési bankokból érkező igazgatók** EU-intézményekbe történő látogatását.

A Bizottság felkéri a Tanácsot, hogy:

- támogassa egy **nemhivatalos koordinációs mechanizmus felállítását** a jelentős kollektív uniós részvényességgel rendelkező **regionális fejlesztési bankokból érkező európai igazgatók között**, amely a Bizottsággal karöltve történne, hasonlóan a Világbankban már meglévő gyakorlathoz;
- biztosítson rendszeres EU koordinációs értekezleteket, a Bizottság képviselőinek részvételével, amelyek a jelentős uniós részvényességgel rendelkező nemzetközi pénzintézetek igazgatótanácsa által hozandó fontos döntések előtt kerülnek megrendezésre.
- mozdítsa elő a **nagyobb átláthatóságot** az igazgatók és a Bizottság között első lépésként azzal, hogy időben és rendszeresen átadja a Bizottság részére az IMF, a Világbank és a regionális fejlesztési bankok igazgatótanácsi dokumentumait.

11. KERESKEDELEM ÉS FEJLESZTÉS

A 2005. májusi Tanácsot követően az EU tovább erősítette a kereskedelmi vonatkozású támogatásra (KVT) vonatkozó kötelezettségvállalásait. A G8 csúcstalálkozón Barroso elnök ígéretet tett a kereskedelemre szánt EK-segély évi 1 milliárd euróra történő növelésére. 2005 decemberében a Tanács elfogadta¹⁰, hogy a tagállamoknak erőfeszítéseket kell arra tenniük, hogy KVT-jüket 2010-re kollektíven évi 1 milliárd euróra növeljék. A kombinált EU-hozzájárulás így eléri a 2 milliárd eurót. A tagállamok és az EK is ígéretet tett arra, hogy megfelelő és előrelátható alapot nyújtanak egy fokozott és erős **integrált kerethez (IF)**, amelyhez 10 millió eurót irányoztak elő EK-hozzájárulásként. A Bizottság kész megvizsgálni annak lehetőségeit, hogy hogyan lehet egyesíteni a tagállami és az EK alapokat a KVT hatékonyságának fokozására, és e jelentés későbbi kiadásaiban át fogja tekinteni, hogy a Bizottság és a tagállamok hogyan feleltek meg ezeknek a kötelezettségvállalásoknak.

A Hong Kongban kiadott WTO miniszteri nyilatkozatot követően kereskedelmi támogatási munkacsoportot fognak felállítani, amelyben a Bizottság azon igyekszik majd, hogy szilárdan fenntartsa a „kereskedelmi támogatás” napirendet, a tagállamokkal összhangban és felállított csatornákat használva.

A 2005-2006-os KVT-re vonatkozó EU-koordináció értékelése arra következtet, hogy az EU nem hivatalos kereskedelmi és fejlesztési szakértői csoportja fő eszköz marad a Bizottság és a tagállamok közötti koordináció vezetői szintjén. Egyéb kulcsmegállapítások közt szerepelnek: a vezetői információcsere legtöbb esetben a Bizottságtól halad a tagállamok felé, és visszafelé nem; az országon belüli koordináció nagyon ad hoc folyamat, amelynek sikerült elkerülnie a párhuzamos erőfeszítéseket, de még fejleszteni kell a KVT-kre adandó közös stratégiai válaszba való beillesztését; néhány tagállam hajlandó multilaterális kezdeményezéseket osztani, de nincs közös EU-stratégia ilyen kezdeményezésekre.

¹⁰ „Kereskedelmet célzó támogatás” Tanácsi dokumentum 15579/05 DEVGEN 250 RELEX 748., 2005. december 9.

Mindettől vezérelve, a **Bizottság felkéri a Tanácsot arra, hogy:**

- **alkalmazza a „kereskedelmi segélyre” vonatkozó következtetéseket,** különösen a tagállamok 2010-re kitűzött KVT-segély mennyiségeinek hatékony és időben történő betartását; növelje a kereskedelmi vonatkozású infrastruktúra-tevékenység hatékonyságát és mennyiségét; támogassa az erős IF-et; és nyújtson megbízható támogatást a kereskedelmi kiigazítás megkönnyítéséhez;
- **javítsa a kereskedelem bevonását a szegénység csökkentésére irányuló küzdelembe és a fejlesztési stratégiákba;** a KVT programozásához a lehető leginkább, szisztematikusan és együttesen használja fel a kereskedelmi szükségletek becsléseit;
- javítsa tovább az EU-koordinációs erőfeszítéseket vezetői és területi szinten; vezetői szinten a nem hivatalos kereskedelmi és fejlesztési szakértői csoportot még szisztematikusan fel kell használni az információk és a legjobb gyakorlatok megosztására; területi szinten az erős IF, vagy ahol alkalmazható a kereskedelmi szükségletek becslései erős koordinációs mechanizmust kell tartalmazzanak; és a Doha Adatbázisnak időben és teljes információt nyújtson a KVT-kötelezettségvállalásokról.

12. KÖVETKEZTETÉSEK

Azt követően, hogy az EU 2005-ben rendkívüli erőfeszítéseket tett az ENSZ-csúcs pozitív kimeneteléhez való hozzájárulására azzal, hogy új és ambíciózus kötelezettségvállalásokat tett és az Európai konszenzus a fejlesztésről című nyilatkozat és az EU Afrika-stratégiája révén megerősítette az EU keretrendszert, megkezdődött az ígéretek betartása. Az EU, jóllehet nehézségekkel, annak jelét adja, hogy felkészült a 2006-os közbülső ODA-célok elérésére. A 2010-es célok elérésére irányuló munkában kiegészítő erőfeszítésekre és a közvélemény által támogatott, hitelt érdemlő fellépésre lesz majd szüksége. Az EU fejlesztési tevékenységéről szóló tájékoztatást erősíteni kell. Néhány tagállam innovatív finanszírozási formákat vezet be, míg a multilaterális adósságkönnyítési kezdeményezés reagál az EU-nak a szegény országok adósság-fenntarthatóságával kapcsolatos törekvéseire. Konkrét tervekkel kell most már elfogadni a segély-hatékonyságra vonatkozóan, például az országstratégiákra vonatkozó keretrendszer¹¹ és a cselekvési terv.

¹¹ „Az EU-segély hatásának növelése: közös keretrendszer az országstratégiai dokumentumok felvázolásához és a közös többéves programozáshoz” COM(2006) 88; „EU támogatás: többet, jobbat, gyorsabban” COM (2006) 87.

MELLÉKLET

AZ ÁTOLGOZOTT EU-KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK

A 2005-ÖS FEJLESZTÉS-FINANSZÍROZÁSRA ÉS A TÁMOGATÁS-HATÉKONYSÁGRA

Kivonat a millenniumi fejlesztési célokról szóló, 2005. május 24-i tanácsi következtetésekből, hivatkozásokkal a Nemzetközi Fejlesztés-finanszírozási Konferenciáról szóló, 2002. március 14-i tanácsi következtetésekre, kiegészítve a kereskedelmi támogatásról szóló, 2005. december 9-i tanácsi következtetésekkel

1. ODA

1.1 Megnövelt ODA-mennyiség 2006-tól: „Az MFC-k megvalósításához a hivatalos fejlesztéstámogatás megemelésére van szükség. A nemzetközi megállapodáson alapuló, 0,7% ODA/GNI célkitűzésnek a hatályos kötelezettségvállalás keretében való megvalósítását illetően az EU meglepéssel jegyzi meg, hogy tagállamai jó úton haladnak a barcelonai kötelezettségvállalásokban foglalt, az ODA mértékére vonatkozó 0,39%-os célkitűzés 2006-ra történő elérése felé. Jelenleg az öt olyan országból, amelyek meghaladják az ENSZ a GNI 0,7%-át kitevő hivatalos fejlesztéstámogatási célkitűzését, négy az Európai Unió tagállama. Öt másik tagállam ütemtervre vonatkozó kötelezettségvállalást tett ezen célkitűzés megvalósítása érdekében. Ezen célkitűzések megvalósítására vonatkozó elkötelezettségének megerősítésével egyidejűleg az EU egyetért a 0,56% ODA/GNI 2010-re történő megvalósításával kapcsolatos új, közös EU célkitűzéssel, amely addig az időpontig éves szinten további 20 milliárd euró összegű hivatalos fejlesztéstámogatást eredményezne.

- i. Azok a tagállamok, amelyek még nem érték el a 0,51% ODA/GNI-t, költségvetési eljárásaikkal összhangban kötelezettséget vállalnak ezen szint 2010-ig történő megvalósítására, míg azok, amelyek már meghaladták a fent említett szintet, erőfeszítéseik fenntartására vállalnak kötelezettséget;
- ii. Azok a tagállamok, amelyek 2002 után csatlakoztak az EU-hoz, és amelyek még nem érték el a 0,17 % ODA/GNI-t, költségvetési eljárásaikkal összhangban törekszenek ezen szint 2010-ig történő megvalósítására, míg azok, amelyek már meghaladták a fent említett szintet, erőfeszítéseik fenntartására vállalnak kötelezettséget;
- iii. A tagállamok kötelezettséget vállalnak a 0,7% ODA/GNI célkitűzés 2015-re történő megvalósítására, míg azok, amelyek ezt a célkitűzést már elérték, arra vállalnak kötelezettséget, hogy fenntartják a célkitűzést meghaladó szintet; azon tagállamok, amelyek 2002 után csatlakoztak az EU-hoz törekszenek arra, hogy 2015-re 0,33%-ra emeljék az ODA/GNI-t.”

1.2 Középpontban Afrika: „Az EU növeli az Afrika szubszaharai térségének nyújtott pénzügyi támogatását, és a kontinens számára együttesen a hivatalos fejlesztéstámogatási források elfogadott növelésének legalább 50%-át nyújtja, az egyes tagállamok fejlesztéstámogatási prioritásainak teljeskörű tiszteletben tartása mellett.”

1.3 2006-os ODA-célok (2002. március 14-i tanácsi következtetések): „...azok a tagállamok, amelyek még nem érték el a 0,7%-os célkitűzést, – első fontos lépésként –

kötelezettséget vállalnak arra, hogy ODA-juk mértékét növelni fogják ... költségvetési eljárásaikkal összhangban, ..., így 2006-ra együttesen 0,39%-os EU átlag érhető el. E cél tekintetében a tagállamok minden esetben arra fognak törekedni, hogy költségvetési eljárásaikkal összhangban legalább 0,33%-os ODA/GNI-t érjenek el 2006-ra.”

2. INNOVATÍV FINANSZÍROZÁSI FORRÁSOK

„A Tanács, a rendelkezésre álló források fenntartható és előrelátható növelése érdekében továbbra is figyelembe veszi a fejlesztés innovatív forrásainak legígéretesebb lehetőségeit. A Tanács tudomásul veszi néhány tagállamnak a repülőjegyekre kivetendő szolidaritási díj bevezetésére vonatkozó szándékát.”

3. ADÓSSÁG

„Az EU továbbra is elkötelezett a tekintetben, hogy a nemzetközi pénzügyi szervezetekkel együttműködve megoldást találjon a fenntarthatatlan adósságterhek problémájára, valamint arra, hogy teljességében végrehajtsa a megerősített HIPC- (strukturális alkalmazkodás, beleértve a nagyon eladósodott szegény országokat) kezdeményezést. A hosszú távú adósságfenntarthatóság eseti megközelítésen keresztül történő biztosítása érdekében elengedhetetlen a további, többoldalú adósságteher-csökkentés hatályát és módszereit illető megállapodás.

Az EU — eseti alapon — folytatja és erősíti az adósság-fenntarthatóság visszaállítása és szinten tartása érdekében tett erőfeszítéseket, ideértve

- a) a külső eseményektől sújtott fejlődő országok számára a hiteltörlesztés ideiglenes felfüggesztésével kapcsolatos mechanizmusok lehetőségeinek feltárását,
- b) különleges intézkedéseket a konfliktust követő helyzetben lévő, olyan külső hátrányokkal terhelt országok tekintetében, amelyek éppen ezért még nem teljesítették a HIPC-kezdeményezésben foglalt kritériumokat.”

4. A TÁMOGATÁS HATÉKONYSÁGA

„Az EU — eseti alapon — folytatja és erősíti az adósság-fenntarthatóság visszaállítása és szinten tartása érdekében tett erőfeszítéseket, ideértve

- a) a külső eseményektől sújtott fejlődő országok számára a hiteltörlesztés ideiglenes felfüggesztésével kapcsolatos mechanizmusok lehetőségeinek feltárását,
- b) különleges intézkedéseket a konfliktust követő helyzetben lévő, olyan külső hátrányokkal terhelt országok tekintetében, amelyek éppen ezért még nem teljesítették a HIPC-kezdeményezésben foglalt kritériumokat.

A párizsi magas szintű fórum előkészítése során a Tanács 2004. november 22-én „A koordináció, a harmonizáció és az összehangolás fejlesztése” című jelentésben átfogó uniós választ fogadott el. Az EU biztosítja a fenti jelentésben foglalt konkrét ajánlások végrehajtását, ideértve a fejlesztési támogatás hatékonyabb Uniós keretrendszerét, valamint a munkamegosztás és az egymást kiegészítő jelleg országos szintű érvényesítését több éves, a partnerországnak a szegénység csökkentését célzó stratégiájára alapuló programozás összefüggésében.

Az EU mélyen elkötelezett a támogatási hatékonyságról szóló Párizsi Nyilatkozat — ideértve az ellenőrizhető célok 2010-re történő kitűzését is —, valamint a párizsi fórum alkalmával elfogadott egyedi EU-kötelezettségvállalások határidőben történő végrehajtása és azok ellenőrzése mellett.

5. ELŐRELÁTHATÓBB ÉS KEVÉSBÉ VÁLTOZÉKONY SEGÉLYMECHANIZMUSOK

„A stabil források szükségességére válaszul, valamint az ODA-mozgások várható növekedésére tekintettel az EU új, jobban kiszámítható és kevésbé változékony támogatási rendszereket dolgoz ki. Az ilyen rendszerek megvalósíthatók a minimális szintű, középtávon biztosított, és a partnerországokban a politikák — különösen a nemzeti, szegénység csökkentését célzó stratégiákban foglalt MFC-kre vonatkozó kötelezettségvállalások — megvalósításához kötött költségvetési támogatás nyújtásán keresztül.”

6. KÜLSŐ CSAPÁSOK

„A külső események — ideértve az árak tekintetében való sebezhetőséget — a fejlődő országok gazdaságára gyakorolt hatásának enyhítése érdekében az EU támogatja a piaci alapú biztosítási rendszerek működtetését, és feltárja a hiteltörlesztés eseti alapú, ideiglenes felfüggesztésével kapcsolatos mechanizmusok lehetőségeit. Az EU megerősíti és fejleszti továbbá a hatályos — például a Cotonou-i Megállapodásban foglalt (FLEX) — finanszírozási rendszerekhez való hozzáférést, hogy ezzel rövid távú védelmet biztosítson a fent említett külső eseményeknek az országok bevételeire gyakorolt hatása ellen.”

7. A SEGÉLY FELTÉTELEKHEZ VALÓ KÖTÉSÉNEK MEGSZÜNTETÉSE

„A támogatás függetlenítésével kapcsolatos kihívás kezelése az EK külső támogatásához való hozzáféréstről szóló rendelet mihamarabbi, a Bizottság javaslata alapján történő elfogadásán keresztül; az EU támogatja a folyamatban lévő, nemzetközi szintű, a támogatásoknak a hatályos OECD/DAC ajánlásokon túlmenő, további függetlenítésével kapcsolatos vitákat.

8. NEMZETKÖZI KÖZJAVAK (IPG)

„A globális köztulajdonnal foglalkozó munkacsoport jelentése alapján annak vizsgálata, hogy milyen lehetőségei vannak egy uniós szintű, az elsőbbséget élvező nemzetközi közjavak (IPG) rendelkezésre bocsátásáról szóló cselekvési terv 2006-ra történő kidolgozásának, valamint egyetértés az IPG-k finanszírozási módszereinek vizsgálatával.”

9. A NEMZETKÖZI PÉNZÜGYI RENDSZER REFORMJA

9.1. A 2005. május 24-i következtetések: „A fejlődő és átmeneti gazdaságú országok beleszólásának erősítéséről szóló együttes európai álláspont ösztönzése, és a nemzetközi pénzügyi intézményekben már meglévő uniós összehangolás minőségének további javítása.”

9.2. A 2002. május 14-i következtetések: „A Nemzetközi Pénzügyi Rendszer reformjának befolyásolása a pénzügyi globalizációhoz kapcsolódó visszaélések leküzdése, a fejlődő országok nemzetközi gazdasági döntéshozatalban való befolyásának erősítése révén, vonatkozó szerepük tiszteletben tartása mellett pedig növelni a koherenciát az ENSZ, a nemzetközi pénzintézetek és a WTO között.”

10. KERESKEDELEM ÉS FEJLESZTÉS

10.1. A 2005. május 24-i következtetések: „... az EU a kereskedelemmel kapcsolatos támogatási programok további javítására és megfelelőbb összehangolására, valamint — a fejlődő országokat terhelő esetleges kereskedelmi integrációs költségekre tekintettel — a kereskedelmi felzárkózásra és a világgazdaságba való integrációra szolgáló további támogatás nyújtására vállal kötelezettséget. Az EU egyetért tehát abban, hogy a közleményben foglalt, a továbbfejlesztett és megnövelt támogatásra vonatkozó különböző — ideértve a kereskedelem kiigazítására és a kapacitásépítésre szolgáló nemzetközi rendszerre vonatkozó — lehetőségeket az Európai Unió, illetve a nemzetközi közösségen belül tovább kell fejleszteni.”

„Az EU — különösen azáltal, hogy segítséget nyújt számukra a kereskedelemnek a nemzeti fejlesztési stratégiákba történő beépítéséhez, valamint a nemzeti reformfolyamatok biztosításához — továbbra is támogatja a fejlődő országokat annak érdekében, hogy azok megfelelő módon kihasználhassák a kereskedelmi lehetőségeket.

10.2. A 2005. május 9-i következtetések: Integrált keret (IF): „Egyetértve abban, hogy az IF megerősítése keretében teljes körű figyelmet kell fordítani annak létező hiányosságaira, az EU elhatározza, hogy a költségvetési lehetőségek és az egyéb adományozók szabta kereteken belül forrásokat fog biztosítani a megerősített IF megfelelő és előre jelezhető finanszírozásának lehetővé tételére. Néhány tagállam alternatív megoldásként úgy határozhat, hogy más csatornákon keresztül biztosít támogatást ugyanerre a célra.”

Kereskedelmi vonatkozású támogatás: „A tagállamok — a fejlesztési támogatás jövőbeli emelésével kapcsolatos kötelezettségvállalásuk keretében — törekedni fognak arra, hogy a partnerország szegénységcsökkentési stratégiáiban vagy fejlesztési terveiben prioritásként meghatározott igények függvényében növeljék az EU kereskedelemmel kapcsolatos támogatásokra szánt együttes kiadásait (annak meghatározása szerint) az 1 milliárd EUR éves szint 2010-ig történő elérése céljából, beleértve a megerősített integrált keretre fordított kiadásokat is. Ez azt jelenti, hogy az EU egészének hozzájárulása — beleértve a Közösség hozzájárulását is — 2010-re évi 2 milliárd eurót tenne ki.”